

er også et faktum, at befolkningen føler en større utryghed, end den har gjort tidligere, og lige præcis det er jo et problem i sig selv.

Trygheden skal være til stede i befolkningen, og derfor er det vigtigt, at vi får gjort op med disse ting, og det er vigtigt, at der bliver sat ind, og at der bliver sat rigtigt ind.

Jeg er ret overbevist om, at det, som det handler om, er, at man skal finde årsagen til, at der overhovedet er nogen, der begynder at lave kriminalitet. Hvorfor er der nogle unge, der ellers har livet for sig, som pludselig slår over i at begynde at lave kriminalitet? Jeg tror, at nogle af svarene ligger i, at de unge, der foretager det valg – det er heldigvis ikke ret mange – at begynde at lave kriminalitet, mangler ansvarsfølelse, både over for sig selv og over for deres omgivelser, de mangler respekt, ikke bare for andre mennesker, men også respekten for sig selv, og ikke mindst mangler de unge forståelsen af, at enhver handling har en konsekvens.

Derfor er det vigtigt, at man sætter ind med en tidlig indsats, derfor er det vigtigt, at vi forebygger så godt, som vi overhovedet kan, i de unge år, og det er vigtigt, at de offentlige myndigheder klart og tydeligt siger til dem, der alligevel går ud og laver voldskriminalitet: Det vil vi ikke finde os i, det skal have en ende, og klart tilkendegiver, at når man foretager kriminelle handlinger, har det en konsekvens. Det har den konsekvens, at man får en straf.

Når vi så taler om straf, kan man selvfølgelig med det samme bringe det på bane og sige, at der jo findes forskellige typer af straf. Det er ikke nogen hemmelighed, at Fremskridtspartiet heller ikke mener, man skal sætte folk i fængsel. Vi synes faktisk ikke, det er hensigtsmæssigt at sætte folk i fængsel. Men der er nu engang nogle her i samfundet, der laver så grov kriminalitet, at de tigger og beder om at blive sat i fængsel, og så er vi nødt til at gøre det.

Det, der ville være lykken, er selvfølgelig, at man kunne sætte ind så tidligt, at de unge ikke nåede at udvikle sig til at lave så grov kriminalitet, at man er nødt til at sætte dem i fængsel, og det er lige præcis dér, der skal tages fat. Folketingets partier er jo bredt enige om, at en tidlig indsats er det, der skal til. I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at den tidlige indsats bl.a. skal betyde, at man straffer første gang, og at man straffer hver gang, og at der ikke skal gives mængderabat til dem, der laver mange forbrydelser. Tværtimod skal forbrydelserne

lægges sammen, og der skal gives en langt hårdere straf.

Men når man så straffer, hvad enten det er frihedsberøvelse, når man er nødt til at gøre det, eller det er samfundstjeneste, eller det er en hvilken som helst anden form for sanktion, der bliver idømt, er det vigtigt, at man ikke bare siger: Det var så det. Man skal bruge tiden fornuftigt på at opdrage de pågældende kriminelle til, at de kan leve en kriminalitetsfri tilværelse bagefter. Det må være et must, og det synes jeg vi savner meget inden for kriminalforsorgen i øjeblikket.

Vi i Fremskridtspartiet har jo støttet alle de initiativer, der er taget til stramninger af lovgivningen. Vi har støttet alle initiativer til bekæmpelse af kriminalitet her i landet, og vi har også selv stillet en række forslag.

Vi vil ikke kritisere regeringen for de tiltag, som regeringen har taget, men vi i Fremskridtspartiet føler, at det er berettiget at kritisere regeringen for de tiltag, som regeringen ikke har taget endnu, og det er nok dér, debatten bør fortsætte.

Jann Sjørnsen (KRF):

Mon ikke vi trods alt kan blive enige om i Folketinget, at der skal sættes ind imod grov vold og kriminalitet i det hele taget, også uanset hvad statistikkerne måtte fortælle os? Og statistikken har jo været en central del af debatten i dag og er blevet brugt af forskellige ordførere.

Jeg skal ikke forsøge at bruge statistikken til min fordel her i dag – eller til min bagdel – men blot sige, at uanset hvor mange volds ofre vi kan føre statistik over eller ej, er et hvilket som helst volds offer ét volds offer for meget. Det synes jeg er vigtigt at fastslå og så i øvrigt at stille spørgsmålet: Hvad kan vi så gøre ved det?

Fra Kristeligt Folkepartis side er der tre hovedelementer i sammenhæng med, hvad vi kan gøre for at mindske voldskriminaliteten: Det er for det første en forebyggende indsats, det er for det andet, at vi også sanktionerer i de tilfælde af voldskriminalitet, som vi oplever, og det er for det tredje at tage et ansvar i forhold til volds ofrene.

Når det gælder den forebyggende indsats, vil vi gerne pege på det ansvar, som forældrene har i forhold til deres børn og unge, og også det ansvar, som vi i det hele taget har for hinanden, og som altså også er med til at påvirke den adfærd, vi har. Vi synes i særlig grad, det er vigtigt at gå ind med en langt tidligere forebyg-